

Telegraful Roman

Apare Marti, Joi și Sâmbăta

Abonamentul:

Pe un an 32 lei.
Pe șase luni 16 lei. — Pe trei luni 8 lei.

Corespondențele

să se adreseze Redacției «Telegraful Român», Strada Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articlele nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor, după invoiulă

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Stabilind adevăruri...

Vestitul profesor de istorie a dreptului din universitatea din Zürich, Dr. Fleiner, acordând unui corespondent al ziarului *Világ* interview, a mărturisit între altele, că Francisc Rákóczi II eraaderent al ideii federative pentru Ungaria, caci pe monedele lui se vede imprimat următorul tablou simbolic: Naționalitățile Ungariei formează cerc împrejurul unui altar cu inscripția: «Concurrunt, ut flammam libertatis alant...» (Alarăgă să alimenteze flacără libertății).

«Și mă mir, — a încheiat numitul profesor, — că de mult s'a abătut de atunci politica de naționalități a Ungariei cu totul pe alte cărări...» (*Világ*, 22 Aug. 1918).

Această amintire istorică a învățatului profesor este proprie a deșteptări unele reflexuni destul de dureroase pentru cei ce cunosc felurimea neșfârșită și simt întreagă povara nedreptășilor cu care s'au obișnuit adeseori cei dela cărma ţării a răspăti sericele cele mai credințioase și mai importante ale naționalităților din Ungaria.

Ceeace exprimă inscripția de pe moneda lui Francisc Rákóczi II, este adevară istoric verificat în nenumărate rânduri.

Nu numai în luptele dela începutul secolului al XVIII-lea, care au rodit «abrenuciuninea» dela Onod și pacea dela Sätmár (1711), ci și mai nainte ca și mai târziu, — de către o fata sau tronul în pericol, — naționalitățile au alegat într'o adeverată întrecere nobila, să apere tronul și țara, sau — după cuvântul inscripției: să alimenteze flacără libertății!

Dar această flacără sfântă, ali-

mentată prin șiruri neîntrerupte de jefie din partea tuturor naționalităților, n'a luminat aici pentru toți de o potrivă.

Ministrul de externe arată după aceasta, că voimă de pace se răspândește în păuri tot mai largi în *amble tabere*, și se ocupă de vorbirile tinute de *Balfour* în Decembrie 1917 și de președintul *Wilson* în 12 Februarie și 4 Iulie 1918.

Discuțiile dela o tribuna publică la alta, în felul cum s'au rostit până astăzi între bărbății de stat ai diferitelor state, n'au fost la adăcăt cel ceva, decât un sir de monologuri. Li-a lipsit, înainte de toate, *raportul direct*. Iar, de altă parte, *publicitatea* acestui schimb de păreri nu putea să producă o acțiune roditoare: La orice declarații publice, de soiul acesta, se întrebunțează o formă de elocvență, care are în vedere efectul asupra masselor.

Ar trebui prin urmare să se aleagă o altă metodă, dacă e vorba de a se face încercarea unei cercetări asupra chestiunii: Cum s'ar putea pune capăt catastrofei de a continua lupta sunătoarei a Europei?

Metoda nu poate fi alta, decât discuție verbală nemijlocită între reprezentanții guvernului și numai într-un interesul terminar răsboiu lui.

—

Monarchia noastră pentru pace

Ministrul de externe, contele Burian, a lăcut acum din partea guvernului austro-ungar un nou pas în interesul terminar răsboiu lui.

Într'o notă, redactată în limba franceză, se adreseză prin mijlocirea statelor neutrale către puterile dusmane și le invită la o *discuție confidențială asupra principiilor, sub care s'ar putea încheia pacea generală*.

Cuprinsul notei este următorul:

Ministrul Burian spune, că puterile din împăratia alianță au făcut în 12 Decembrie 1916 avansurile lor ofert de pace, care deși a fost respins, însemnează totuș un important capitol în istoria acestui răsboiu. Din acel moment problema pacii a format central desbatelor europene, și chiar ale lumii, — dar fără să producă, cel puțin până acum, un rezultat practic.

Cuprinsul notei este următorul:

Ministrul Burian spune, că puterile din împăratia alianță au făcut în 12 Decembrie 1916 avansurile lor ofert de pace, care deși a fost respins, însemnează totuș un important capitol în istoria acestui răsboiu. Din acel moment problema pacii a format central desbatelor europene, și chiar ale lumii, — dar fără să producă, cel puțin până acum, un rezultat practic.

FOISOARA

Ce-mi ești tu mie?...

*Ce-mi ești tu mie, blânda copilă:
Un freânăt dulce de melodie,
Sfroșă întreagă dîntr-o căntare,
Sau ești o făcă 'n lume pasule?*

*Sau ești luceafăr, luna cu stele,
Ce luminează în noaptea neagră;
Sau cer albăstru din întâmpinare?
— Nu, ci tu îmi ești lumea întreagă.*

*Sau ești o sfântă, mândră amintire,
Din zile de pace întâmpinare?
Răsăi cer vîrfuri mele,
Să-mi dai nădejdi și raze de soare.*

Ioan Berghia.

Cugetare

Eu mă tem de Dumnezeu și după Dumnezeu nu mă tem de altul, fără nimic de cela ce nu se teme de Dumnezeu.

Ioan Berghia

— O vizită —

Ce repede încă zilele! Parecă numai eram pierdut în parcul urias, podloaia de veacuri a unui orașel din apusul monarhiei. Veniseam să-mi cerescă o rudă greu rănită în necocictele încreșterii dela *Piava*.

Umlasem în lipsa adresei precize întreg orașul, din Lazarat în Lazarat, fără să pot de ochi cu el. Și acum am fost întrat în par, mai mulă să mă odihnesc decât să îl admir. Frumusețile grădinile însă mă fermează și uitând de obosale, umblam pierdută pe aleiile înclinate, când iată-l colo pe malul unui pârâias gurăvile, cu boala din depărtări inalte, sedea în larba proaspătă, cu un soldat străin. Eră un cadet cu față blonda, înlăbut și marcată în frățării de domniță cu privirile aurii pierdute în zare, cu capul înfașurat în aburi bandagelor. Uniforma amândurăgorii era ciudată de gălăție, pătată de sânge, dar și de scripțiorii bani ai împăratului, semn frumos de viație.

Rudenia, zărindu-mă, sta să nu-și credeă ochilor, și numai după ce mă potopii

cu întrebări de tot felul, lini prezintă pe prietenul, care stătează zmerit ca o fată mare: *Ioan Berghia*.

Scăpați ambii din infernul lui *Dante*, din valea de păcură și pucoasă de sub *Assiago*, unul cu capul spart de schiajă, celalalt cu mâna zdrobită de gălățile mitraliere, se înfrângă de a înmormânta în marea străinilor.

Biruin primindă și simțindu-se mai bine, esau zlinic în umbra răcoroasă a parcului, întovărășiti de *Eminescu*, *Vlăhuță*, *Cosbuc*, pe care Berghia l-a purtat și prin grindină de obuze, prin prăpastile zilelor de urgie.

Numele lui *Berghia* nu-mi era cu totul necunoscut. Ce-l sem mai multe *incercări poetice* sălășuite de dânsul în folia diferitelor zare, care îmi dă și multă greutate viei înțelegerii. Între altele îmi spune acum că de fel și din *Avrig*, satul de mănăstire și de vecinătate odihnă a zăchitnicului răsărit de viață românească: *George Lazar*, și că s'a pregătit pentru slujba de dascăl, în care abătăstește să intre. Examenul ultim — la dată în primăvară, cu ocupația căruia comisarul era căt pe acă să îl respingă

pentru o greșală stricată la despărțirea unui cuvânt unguresc: «întămplarea aceasta — zicea — mi-a pricinuit multă amărăciune suflareasă».

In umbrelle inserării, stând pe marginea lacului din parc, mi-a recitat poezii strâne și mai multe proprii cu voce blândă curată cu accentuire și patos de dascăl ardelean. În poezile lui de început simteam cum pulsează timide făgăduinjeni și nădejde, porning îndrăsește către împăratul personalității. Ici coleag revine, în cadrele uriaselor svârcoliri de patimi dela frontul italian, ca răsărit din valurile vremii glasul de adâncă durere a lui *Eminescu*, ori rememarea de sfânt și lui *Vlăhuță*.

Iadul dela *Asiago* și *Piava* cu vasele și genetele de moarte licolește simțirea și mintea. Icoanele durei și ale morții atât de pagână îi porță gândul să aferostul vieții, indeosebi când «între mulțime morților să vede singurul viu», și neputând astăa el încercă spăta că poate și pentru el va fi mai bine în morțim, se înfrângă însă la gândul, că nu va fi nime, care să îi pună la capăt o floră, doar și Maria care zilnic mergea pe la mamă-să să întrebe «că loan ce mai scrie», — la uitat.

obligator asupra principiilor unei încheieri de pace, într'un loc din străinătate neutrală și în timp apropiat, despre care ar fi să se mai hotărască. Delegații ar fi încredințați să expună părerea guvernului lor asupra acestor principii și să primească comunicate corespunzătoare despre acestea, precum și să ceară și să dea *lunarii deschise* și *sincere* despre toate punctele, care ar trebui să fie statutorice.

«Guvernul imp. și reg. are onoarea de a rugă guvernul din ... prin binevoitoarea mijlocire a Excelenței Voastre, ca acest comunicat să fie adus la cunoștința guvernului din ...»

Inmânarea notei de pace. Biroul de corespondență ungără comunită în 16 l. c.:

Nota de pace, pregătită de ministrul de externe, contele *Burian*, a fost înmânată Sâmbătă după amzea, în 14 Septembrie, diplomaților statelor neutre, pentru a fi remasă în *tarile Întegrelor* (precum și *Vaticanul*). Răspunsul Întegrelor se poate aștepta numai după trecerea mai lungă de timp. Nota lui Burian a surprins cu totul și *cercurile germane*, deși în mod oficial au fost mai naine anunțate despre această nota. Germanii accentuează cu toate acestea, că *nota de pace* s-a făcut în mod cu desăvârșire neatâtordin, și că *Germania va dovedi o atitudine de aşteptare*.

Deputați de-ai Întegrelor, aliații în Olanda, speră că Întelgeerea va răspunde la ofertul de pace; cred însă că răspunsul va fi negativ.

Prese din capitală este de părere că nu greșește, dacă o mare parte a meritului de a face acest pas către pace, este și a atribui *inițiativai monarhului nostru*.

Scoale românești la hotarele Ardealului

Sub titlul acesta ziarul *Pestis Hirlap* săll de trebuință să facă următoarele destinații jăluțitoare cu privire la afacerea statificării scoalelor românești respective, la chestii plănuite «Zone culturale»:

«Lucrarea patriotică, începută de ministrul Apponyi, pentru înființarea de scoale poporale ungurești, se vede că este aproape de cădere. Am spus de multe ori că lucru cel mai bun ar fi statificarea tuturor scoalelor; dar astăzi simțimtele confesionale ale lui Apponyi, că și ale lui Tisza, i-au

Seară când ziu ostenită își imbraca haina cu jale el vede cum să ridică din adâncul pământului o mână cu degetele reci să aprindă «ciumâjmea luminilor morții pe întinsă albastră oglindă» iar jos în vale

O groapă în gîa străbund
Așteaptă din zori până în seara
În braț-i să-l vînd porumî
Din valuri de lînd amară.

«Cântecul» lui sănt și lipsite de putere și darul de a pătrunde la înțim, parecă stările anume să ne prezinte în răsunet din cântecile sălbătice ale luptelor.

La despărțire am dorit poețului Bergia putere și pacință de a călă mult din autorii noștri clasici și de a adânci și mai mult ideile și sentimentele, putere de a zdobi lanțurile de robe în care-i în Eminescu și Vlașiu, iar cadetul Bergia i-am dorit ca Dumnezeu să îl feresească de gloanțe și primejdie, și să-n înduc într-o sănătosacă, să ne cante frumusețile văilor și munților noștri și să ne destinațuască soapele păratelor și ale Oltului.

Ileana Munteanu.

silit pe amândoi să se ferească de aceasta.

Cel mai hotărât mijloc de pază în viitor, ar fi fost închiderea școalor românești, care se ocupau cu trădarea de patrie, și ridicarea de școale ungurești în locul lor. Lucrul acesta s-a lovit însă de greutățि. Fiind anevoiează zidirea de clădiri școlare în cursul răsboiului, Apponyi s-a gândit să cumpere școalele românești pe seama statului. Dar văzând că împotriva acestui fapt și-au înălțat glasul conducătorii bisericilor, a pus la cale cumpărarea cu sila, adică *exproprierea* edificiilor școlare. Nici planul acesta nu a putut să nu' au cutedat să-l duca la îndeplinire.

Acum alt năcaz amenință alcătuirea nobilei incercări. Consiliul ministerial Pogány Frigyes, dat spre acord d-lui comisar guvernular Emil Horváth Petrichievich, care a fost încredințat cu alegera locului pentru nouale școale poporale și înghiebarea lor, și-a început munca așa, că s-a simțit mai întâi de toate să găsească pe seama acestor școale clădirile trebuiecioase.

Deoarece în imprejurările de azi nu se poate clădi nimic, a căutat să deschida școalele cele nouă de stat în clădirile școalelor gr.-or. și gr.-cat. românești din comunele în care învățământul înțeasă.

Precum am spus, cele două bisericieri n'au fost dispuse să vânda clădirile statului, dar singuracile comunitățile erau pe cale să le *închiriez* pe un timp mai scurt sau mai îndelungat. Consiliul Pogány și a luat în chirie clădirile școalelor și de gând să deschida în încăperile lor școle nouă ungurești de alungul horăturii.

Socoteala consiliului a fost făcută însă încă căruncular, deoarece forurile conductoare ale bisericilor românești, cu săfiericiile lor cunoscute, n'au aprobat contractele, având de gând, că în cazul când școalele de stat își vor deschide în clădirile închiriate, să ricide acuzare și să nimicizească prin judecata chiar valoarea contractului și să ne scoată din ele.

O altă primejdie amenințătoare este faptul, că aceste contracte încheiate în cele mai multe cazuri pe timp scurt – chiar și atunci când săfierica cu darea afară din locuință n'reușește – după cătiva ani s'ar slăși, iar bisericile ar îndrepătruire să opreasă prelungirea contractelor.

Deoarece preotimea înaltă românească nu va ridica niciodată protestul la acel grad, pe urmă căruia școalele cu cea propovăduință necredință față de stat să încețeze dela sine, se siește, în cele două cazuri arătate, să opreasă în mersul lor o mare mulțime din aceste școale ungurești poporale, – tocmai din prima lipșitură arătate, – un fapt care ar putea însemna poate chiar oprirea acestiei acțiuni a guvernului.

Ministrul Apponyi s'a gândit apoi să căștige printr-o lege dreptul de *exproprieare* a școalelor. Împlinirea doarîntei lui ar fi asigurat sustinerea neconturbată a nouărilor școale, dar în față înăpărîndu-i acestui plan s'au puști decide până acum aproape de neînlăturat. Cu trecerea timpului și cu creșterea încriderii în sine, ducrea la îndeplinire a planului s'a făcut tot mai grea.

Din prima aceasta cerum cu cea mai mare tărie, că guvernul să rânească în ajutorul comisarului și să prezinte în parlament că mai repede planul de lege pentru exproprierea școalelor românești. Căci dacă nu putem păzi hotarele Ardealului cu un brâu de întăriri, cel puțin școalele poporale ungurești și grădinile de copii ungurești trebuie să le înălțăm cu orice mijloace».

Din incheieturile acestui articol sugerat, – după părere noastră, – din afară, se desleagă adăvărul că autoritatele bisericilor române stăruiesc cu îndărjire pentru apărarea școalelor românești amenințate pe nedrept și fără temei de primejdie desfășurări, – doar școală, care să se fi săcuvătată de păcatul trădării, nu există și nu există în șirul umilelor noastre pepiniere de cultură.

Intrunirea congresului național bisericesc. Ziare budapestene afișă, că ministrul prezent Wekerle a înaintat Majestatei Sale cес., și reg. apostolică anunțarea convocării congresului nostru ordinat național bisericesc pe 114 Octombrie a. c. și zilele următoare.

Reforma administrativă în Ardeal. Politicul Hiradó primește din Cluj următoarele: În ministerul de interne, sub conducerea ministrului prezent, Wekerle, se înstăruiește în chesila reformelor administrative și a proporționării comitetelor. La pregătirea reformei se va ţine seamă în special de raporturile Ardealului.

Din punctul de vedere al intereselor specifice ardelenilor, ministerul de interne a informat pe politicianii din Ardeal asupra protectorului și le-a cerut părere. În Septembrie se va ţine în chesila acesta o anchetă în ministerul de interne cu participarea bărbatilor de specialitate ai administrației din Ardeal. Cu ocazia anchetei se va deschide chesila reformelor administrative și din punctul de vedere al naționalității.

Știrile răsboiului

Lucrul, care se știu de mult, se constată acum și în comunicările oficiale date de statul nostru major: Pe frontul din Franță participă la lupte nu numai armata, ci și infanterie austro-ungară. Contraatacul regimenterelor noastre la St. Mihiel a făcut cu puțină trupelor germane retragerea plănuată.

Comunicatul oficial german spune asemenea, că la retragere între Meusa și Mosela, regimenter austro-ungare prin contraatacuri energice au asigurat mișcarea trupelor germane.

Trupele noastre fac parte din grupul de armate al lui *Gallwitz*, cu menirea de-a apăra la sud de Verdun hotarul Lorenel.

O nouă declaratie de răsboi a *Braziliei*, după telegramă din Washington, s'a hotărât să intre în foc, și a interzis legăturile diplomatiche cu Austro-Ungaria.

Atacurile dușmane pe frontul *apusean*, la Verdun și împotriva liniei Hindenburg, se urmează. Restul rezultatul lor este în neșemat.

„Sfârșitul Europei“

Într-un articol în care vorbește despre „Sfârșitul Europei“, ziarul suzed *Extra-bladed* scrie următoarele:

Cine crede, că Întelgeerea va obține în toamna aceasta decisivă pe frontul de vest, acela va încerca o mare desizilie.

Marea ofensivă și numai un episod în groznica încăierării, care a intrat acum în acincile an. Cine cunoaște cătușul de puțin putere militară, politică și economică a Germaniei, acela știe, că o înghemnare a lui împăratului să fie ceea ce urmărește de la început, că vremea frontală nu răsu și o victorie formidabilă, hotărătoare și obișnuită.

Nu se vede cei de drept, în ce misură a întrebuit Hindenburg rezervele sale pentru a înține piept vărului inimic; dar ne înțipuim, că situația Germaniei era cu mult mai grea decât astăzi, atunci când Rusia, dispunând de întreaga ei forță ofensivă, a lăutat milioane de soldați germani pe frontul de răsărit.

Să nu trebuie să uităm, că problema alimentară prezintă azi pentru Germania dificultăți cu mult mai puțin și mai mici, ca în anii precedenți.

Ca să distrugă Germania militaristică, moralistică și economică, va trebui Întelgelelor un sit nefărtășit de an. și încă nu se știe, dacă și atunci va reușii.

Extrabăldul arăta mai departe, că prelungirea la infinit a răsboiului va slăbi Europa pentru totdeauna și o va arunca sub influența comercială și culturală a Americii și Japoniei. Centrul finanțar al lumii a început să se mute de acuma dela Londra

la New York. Si cu cat răsboiul va dăma mai mult, cu atât situația lumii nouă devine mai puternică și America va putea cu atât mai ușor să-și împună Anglia punctul ei de vedere.

Invoeala financiară germană-rusă

Conform invoiei germană rusești din 27 August din 1918, ca adăos la traiul de din Breșt, Rusia (cum s-a amintit în nrul 92 al ziarului nostru), plătește Germaniei *asezări miliare marce* despăgușire, „Nord deutsche Allgemeine Zeitung“ publică textual documentul cu același invoie cum urmează:

Articolul 2 din invoieala germano-rusă contine că:

Din cauza mizeriilor luate din partea Rusiei, pentru păgubările germani să plătesc aceasta o despăgușire de 6 miliarde marce din depozitele confiscate de armatele germane după încheierea pașii, Rusia își va socioti contra-pretențiile și vor socioti cu prejul ce va fi după încheierea pașii.

Din aceste 6 miliarde marce se va plăti prima sumă de din un miliard și jumătate prin asemenea de 245.564 kilogram în aur și 545 milioane 440 de mihi ruble în bancnote. Asemenea continuu în 5 rate. Una la 10 Septembrie 1918 de 42.800 kilograme aur și 90 milioane marce, una la 30 Septembrie 1918 de 31.000, 30 Martie, 30 Septembrie și 31 Decembrie 1918 necare rata de căte 50.760 kilograme aur și 113 milioane 635,00 ruble în bancnote.

O sumă de un miliard marce să se plătească prin furnizare de mărfuri rusești. Mărfa trebuie să se furnizeze în termen de 15 Noemvrie și 30 Decembrie 1918 în valoare de căte 50 milioane marce, iar pâna la 31 Martie, 30 Iunie, 30 Septembrie și 30 Decembrie 1919 în valoare de căte 150 milioane marce, și în valoare de 300 milioane marce pâna la 31 Martie 1920.

O sumă de 2 și jumătate miliarde marce să se realizeze pâna la 31 Decembrie 1918 printre imprumut amortizabil ce se va plăti în Germania. Acest imprumut se va emite în titlu de 6%, începând cu 1 Ianuarie 1919 și 1½% adăos de interes economizat.

Restul sumei de un miliard de marce se va regula tot prin Rusia printre invoieala separată, dacă nu va fi fost dețină aplanația prin Ucraina și Finlanda la regula teritoriilor lor.

Al doilea capitol tratează despre inapoiarea bonurilor și a depozitelor dela bănci.

Al treilea capitol desrc apălanarea unor divergențe în sistemele de economie, iar despre dreptul privat germano-rus trată în 5 capitulo următoare cestunii: Referințele de drept la cambii și cecuri la transacțiuni de valută, legi de protecție industrială; terminuri de prescriere și juriu (arbitrij) în divergențe de drept civil și comercial.

Vasile Gămăulea.

Știrile zilei

Numeul cel mai apropiat al ziarului apărut în luna sfîntăi sărbători Nașterea Născătoarei de Dumnezeu, Marti în 11/24 Septembrie.

Nu se face alegore de patriarh la sărbători. Politicul Hiradó alături de Neoplanta, că curțile bisericilor sărbătesc din Ungaria și Croația insistă a se alege patriarh în locul răposului Lucian Bogdanović. Guvernul însă nu face monahul propunere pentru convocarea congresului electoral din Caiulov. Cercurile autorizate, nu încă, că ar putea oportunitate să se facă acum alegeri de la început la congresul electoral. Nu vor fi întrăgite decocândă nici episcopii episcopilor din Carăstău și Neoplanta. Nicăi episcopii nu pot fi întrăgiti, ca secundari patriarhial și vancă, având patriarhul să prezideze la alegerile episcopilor.

Nou director. Căsitorul plenar din Arad, în sedință se din 7 l. c., a numit director provizor al institutului pedagogic-teologic direcția pe profesorul Dr. Teodor Botig. În locul Prea Cuviosiei Sale patriarhului protosincel Dr. Iosif I. Olariu, care a renunțat la post.

Alegerea de protopop la Oravița. La data de protopop al Oraviței, în dieceza Caransebeșului, și-au prezentat concursul sase însl. Majoritatea voturilor au obținut-o din Dr. Lázár Jacob, profesor la seminarul din Arad.

Dela fundaționa ziaristilor. Ni se comunică dela Epitropia fundaționi, că la

apel adresat bărbaților noștri cu dare de mână, spre a contribui la augmentarea sănătății fundamentale, ase publică și de noi în Noul 92 al Telegrafului Român, a răspuns cel dințit al *Foamă S. Herța*, mare proprietar în Vidrău, trimițând trumuoasa sumă de 1000 (o mie) corone.

Epitropia îl exprimă cele mai călduroase mulțumiri.

Profesor noi. La institutul pedagogic teologic al diecezei Aradului s-au instituit următorii profesori: Teodor *Nica* și *Ioan* la catedra de desen și slujă; *Carlașchin Ioanovici* și-a recușinat catedra de limba și literatura română și germană.

Distingătoare. Dosoara *Elena Hoban*, oficială la postă din Sibiu este decorată cu Crucea de argint cu coroană pentru meritul deosebit, amintind ocazia de naștere de viație cu săbile, pentru activitatea zeiosă devotată la frontul.

Preot distins. În 27 August a. c. preotul militar *Eugen Mantean* dela reg. de inf. 64 a fost distins cu Crucea pentru meritul deosebit, amintind ocazia de naștere de viație cu săbile, pentru activitatea zeiosă devotată la frontul.

† Letitia Gan, născută *Munteanu*, soția preotului ort. român *Emil Gan* din Runcu, predecesorul său și îndelungată a trecut la cele etene în 9 Septembrie, la ora 4 p.m. în acela patrulează, sănătos, dozuleci și cincilea la vîrstă pământegă. Osemintele decesării s-au așezat spre venirea odihnă în cimitirul ort. rom. din Runcu Mercuri, în 11 Septembrie n. 1918. În veci pomenirea ei!

Reuniunii ardeleane pentru reconstruirea Ardealului. Consiliul conducerător al reuniunii ardeleane maghiare va ființea în 28 Sept. a. c. o săptămână în Cluj. Cu aceasă ocazie se va desfășura chesia construiri unor liniște ferate nouă în Ardeal apoi pacea cu România și crearea unei vecinătăți nemilicioane cu Bulgaria. În săptămâna acesta a reuniunii se va cere dela guvern, ca în primă interesele economice, Ardealul să fie mai bine reprezentat în parlament.

† Nicolae Dobrotă, absolvent de teologie și de academia comercială din Gratz, fiul mai mare al parohului Nicolae Dobrotă din Poiana Sibiului, după un morb scurt a decedat din viață Mart. în 4/17 I. C. în etate de 27 ani înmormântarea va avea loc astăzi Joi, la ora 11 a.m. în cimitirul din Poiana. — Odihnească în pace!

Gorki s'a slăturat la bolesviki. Ziarele din Petersburg scriu, că *Maxim Gorki* s'a slăturat la bolesvici. Între săptămâni și comisură pentru interne și poliție ușa s'a făcut un acord, în temură că scriitorul va hui condescenderă sechelor literare. Se zice, că *Gorki* s'a decis la postul acesta din cauză atențiatului îndreptat împotriva lui Lenin.

Lângă 2 fele orfane se canta o domnișoară română intelligentă, care și-a cantică la pian. Informații la Administrația ziarului *Telegraful Român*.

Mortea generalului Brusilov. Telegramă Companiei anunță din Careov, că generalul Brusilov a fost împuşcat în Moscova. Se zice că ar fi fost omorât din cauză ideilor sale politice. La începutul anului 1910 a lăsat conducerea armatei rusești și în luna iunie a acelui an ne-a rup frontul la Ocnă în Bucovina. A avut succese și în Galicia. Sub *Korenski* în luna Iulie 1917 a fost rănit și a trebuit să i se amputeze un picior.

In memoriam profopopului Demetriu Ceteanu. Neconsolata *Pompiliu Chișoloiu* n. *Ceteanu* și fizica sa *Valeria mariată Constantin Popovici*, cu prilejul morții iubitelui lor tată, respectiv moș, *Demetriu Ceteanu*, protopop gr. cat. al districtului Cîhindeal, cel ce a trăit nouă decenii și a dece dat în Sîlmnic, au binevoie a dărui întrumăzarea memoriei bine cuvântă și drept cunună neperiferiope pe cosigurul lui, sumă de 50 cor., din care cor. 25 la *Legătura Tîi L. Albini*, pentru ajutorul copiilor săraci din *Călărași*. Pentru primos împlorând odată cu moșneagul săritore, părinte Ceteanu și măngâiere celor indurători, exprimă sincer multumirea: *Vit. Tordășanu*, președintul Reuniunii sodalilor români din Sibiu.

A murit bunica revoluționistă. Se anunță din Moscova, că femeea *Breskovskaya* bunica revoluționarii rusești, a murit din cauză că se nutrea foarte slab. Guvernul revoluționar l-a facut înmormântarea pe spese statului.

Post de vice-notar. Prim-pretorul cercului Sibiu publică concurs pentru ocuparea postului de vice-notar din comună *Sîlmnic*. Cererile sănt a înainta până în 28 Septembrie n. Dotările este: 1. Salar fundamental; 2. Locuință (1 odaie), lumină și încălzit, și 3. Taxele pentru purtarea te- delor de vite.

Teatrul cinematografic Apollo. Strada Scheiului. Directorat: D-na *Emil Töth*. Joi, în 19 Septembrie: *Diavolul*.

Vineri și Sâmbătă, în 20 și 21 Septembrie: *Pașca vechi*.

Duminică și Luni, în 22 și 23 Septembrie: *Prăpădulene*, dramă.

La fiecare din reprezentări se dau frumoase suplemente de vederi în natură și scene umoristice.

Începutul la: 6/5 și 8/5 ore seara

Fericirea în căsnicie

după A. Zimmermann,
de preotul G. F. Premeranea.

Multe și adânc simțite sănătățile precedente de răsobol, în stările morale și materiale, atât în viața individuilor, cât și a statelor.

Crescerea tinerimii a rămas aproape în voce înălțării, expusa la cele mai primejdioase înțăruri.

Pentru a îndrepăta unele din relele acestora, la alte neamuri de pe acum se iau măsurări trebucioase, publicându-se articole și studii pentru o mai bună înțelegere a tineretului în școală și în familie.

Fiecare familiu temelia educației sănătoase și sănătoase, ca manifestările vieții militare formează obiect de studiu pentru cei ce poartă la înțima soartă mai fericită a neamului lor.

O generație a vieții familiare, ca condiție a unei trai fericiti, e reclamată cu toate pările. Școala singură, fără ajutorul familiei, nu poate aduce îndrepătare.

Trebue să se joace cu totul cu curenții reformatorii precum și cu toate terenurile vieții sociale, economice și morale, și intrucât n-am avea oameni chemați a rezolvi cu pricinere aceste probleme, să se poare, ca se scrie și lucrează la altă poartă.

A. *Zimmermann*: Despre fericirea în căsnicie, și afând într-o situație potrivite pentru stările noastre familiare, am să prezint în traducere câteva capitole instructive din această publicație.

Indemn și cu onoarejii ceterior să i se atenueze îndrumările date de autor în prefață cărții, care zice:

Fiecare frază a acestei cărți trebuie citită de patru ori. Bărbațul să citească toate pasajurile, și anume acelea care conțin obligațiile lui față de sexualitate, de către 3 ori, iar pasajile privitoare la obligațiile soției să le citească odată.

Sofia să citească numai odată ceezace bărbațul și dator să cetească de trei ori, însoțita totalele părți de către 3 ori.

Chemarea bărbațului în căsnicie

„Nimic nu leagă mai strâns pe om de căminul său, de patire și genunchi, ca și căstori, fericiți, Zschokke.

Bărbațul de regulă numai atunci în hoțărârea să înceapă un trai conjugal, când vede și simțe că e în stare să susțină o casă.

Cu alte cuvinte bărbațul să se căsătorească, numai după ce are experiență de viață și a ascultat că-vă și patru și păreni și e mai aproape de binevoitorilor săi.

Sotul, viitorul cap al unei familii, are să învețe tocmai în cei 10 ani de căsnicie mult de tot. Însă o anumită maturitate și siguranță a vieții și a preșupunei înlătură tot mai sus.

Un bărbaț, care tocmai ca treasta, se clătină în direcția vîntului, și o triste apărare. Femeia să alăbu pufină de a-și simă soțul.

Ea voiește să se poată sprijini de bărbațu sau cu totă incredere. În mod instinctiv simte, că numai un adevarat bărbaț poate fi sprijin pentru dânsă și familie.

Mai bucuros se impacă cu aceea, ca la bărbaț să fie pronunțate insușirile aspre ale unui caracter, decât ca aceasta să-i lipsească cu totul. Drept-aiceea, trebuie ca bărbațul care vrea să-și conducă la altă parte să sa se examineze, care corespunde cel puțin în partea idealului ce are femeiea despre bărbațul adevărat.

În primele luni, și chiar în primii ani și căsnicie, femeia trebuie să alăbească pe cîsătorie, femeia este o școală bunăpărătu-

rii. El devine chibzuit, mai linșit și mai sigur. El observă apoi, că femeia de fire și mai puțin independentă decât el, în chestii, în care el fără multă chibzuelă ar putea fi hotărâtă potrivită, întrăbă soția să bărbat în mod instinctiv. Poate și ea ar fi în răs, să hotărască tot aşa de bine; dar natura ei o săilește să caute ca în afară.

Bărbațul și dator să se silească și să împlini această chemare mandră de conducător.

Agonizarea până este finala lui datorie și dreptul său infacă. Sături foarte bine, că situația materială a poporului nostru nu permite ca soția să se mărginească numai la căsnicie. Soția trebuie, prea adeseori, să căștige altăreaza bărbațul.

Cu această stare trebuie să se impacă de multe ore de omul de azi.

Bine sunt însă, că mulțimea sistemului social de azi, femeia se crește direct pentru cariere practice, cu scop de o sprijină cîstigătoare materială și atunci, când bărbațul nu are frébună de acest plus.

Bărbațul trebuie să muncească sărunginoas pentru a puișa satisfacă datorie sătare de răsobol, în stările morale și a statelor.

Ei trebuie să muncească cu strădanie și căt mai serios, și dator chiar și atunci când starea materială î-i ar permite să se retragă de pe arena de luptă a vieții.

Un bărbaț lege, care se îngrozește de lucru, este filmă respingătoare. Mulțumul său bărbațul lege cu timpuș, și că la altă narativă reie, — datorie și mania răutorul răutor — dar lege și în sine de ajuns, să facă pe bărbaț antipatic și nesufărat chiar și înaintea soției sale.

Bărbațul trebuie să-și exercite cheamăre, ca să poată zice că aceasta merită acest nume. O carieră și o numai un teren de cîstig, ci este mijloc de agresiune, pentru care orul trebuie să alăvă vocațune, o munca la care nu numai cu mâna trebuie să concurgem, ci și înină cu împrumută, adecă ce avem mai scump din noi.

Un bărbaț trebuie sub orice împrejură să-și rezerve timp, să se poată ocupa și cu soția și familia sa.

Ei trebuie să fie în stare a fițătimp de ajuns și pentru familia sa, pentru copiii săi.

Pe el au să-și preocupe numai afacerile carierei sale, ei cu gândul său și dator să se îndepărteze din cînd în cînd și la familia lui, ori unde să-ăl era.

Priu aceea, că bărbațul se dedica exclusiv carierii, neglijându-și toate celelalte datorii de om, dovedește că e drept răvnă și că e credințios datorie, dar dă în același timp dovedă de unilateralitate și de origonă ingud de vedere.

„O viață închinată exclusiv grijiilor, impreună cu afacerile, — zice Simões, — duce pe o succesiș la Ingustinea înimii.”

Femeia am zis, că trebuie să poată avea stăma față de bărbaț. Ori-ice bărbațină dorește, că această stăma să fie avea un drept de suțină, de către, de către soț, care să se poată folosi încănd.

Și cind bagă de seamă, că aceasta să îi doneșe oarecum, atunci iunge și — durează — la ideea cu totul opusă, de a stăcește astăzi, săcă, la care crede el că are drept. Un lucru, nu se poate mai greșe.

Semnele din afară ale stămiei în cazul acesta ce e drept se pot stoarce, dar în-sătima nici odată. Căci însă, că este un drept, să-și impună locul în chiseu unele localități de învățămînt din edituri gimnaziale vecchi al Preștebului evangelic din Brasov. După intrarea în răsobol a României, școala comercială să plasă în locul internatului reuniunii femelor române, apoi în edituri gimnaziale române, și după o lună să aumată în internatul reuniunii.

Unii profesori au fost chemați la mijloc, unii să pensioneze, iar unii a răpost.

La începutul răsobolii mondiali erau înscrise 138 elevi, dar în anul 1915/16 să reducă la 115. Însăcunind răsobolui cu România, pe anul 1916/17 său înscrise numai 81 elevi.

Afluența cea mare a fetelor înscrise la școală din Brasov a arătat următoarele cifre: în anul 1913/14 său înscrise 21, în 1914/15 său înscrise 17, în 1915/16 său înscrise 20, în anul următor 12, iar în anul 1917/18 său înscrise numai 33 elevi.

Dintre elevii școalei sănătății mobilizați 100.

În anul școlar 1917/18 au funcționat 4 profesori ordinari definitivi, un profesor ordinari și un cathehet. Pe anul 1917/18 său înscrise 138 elevi, dar au părăsit școala 58 elevi. După elevii mobilizați în următori dispoziții ministeriale au fost clasificați, ca și mai rămas în clasa ultimă numai 11 elevi. Dintre aceștia trei au fost induși la examenul de coregiere. La examenul de maturitate s-au supus și 28 elevi mobilizați. Dintre aceștia unul a fost respins pe un an, iar patru au să facă examen de emendare.

neva, la cine să se poată adresa în durele ei mai mărunte. Dacă bărbațul, ea arăta față de a se pricepe în acest sens, ea în altă parte, la pretiene și vecinele sale. Astfel bărbațul trebuie să împărtășească suferința soției sale cu alii oameni din afară. Dacă el nu voiește aceasta, nu-l permis să devină împăcat cu soția sa încă nețăpătă uneori. Il neliniștește cu «nimicuri», care după părere lui n'înfi vrednic de a le amînti.

Ei să se ferească a ghici gândurile și simțimările consoarelui sale.

Să se ferească a face fază de grile și de păsările aceleia.

Femeia voiește să fie luată, în serios. Dacă o luă în răs, și o întimpină cu bătucă, o facem timidă și nelinășătoare în puterele sale.

Bărbațul trebuie să se mărginească a dovedi că se poate spăla înălțătoarele zâncușe ale femeii, în cercinii bărbăților fără experiență, este lăsată părere, că minca îndepărta de cîteva sale.

Zace în felul de judecată al omului, că lucările din caru în care nu pricepe nimic, să se societească de bagătele.

Cărți și reviste

Două volume nouă. Cartea de bucate *Pofă Bună*, de *Zotti Hodos*, învață pe orice femeie cută să gătească bine și cu gust.

În cîteva sute de rețete, pentru gătităre și orice fel de bucate, să dă de o deosebită bucurie bătucării obisnuite în fara noastră.

Se arată, scuri și lămurit, cum se pot prepara măncăruri și măncăruri și măncăruri mai scumpe, după împrejurări. Cuprinde:

In Partea III:

Supă, Așete, Sosuri, Legume, Fripituri, Torte, Tabări, Creame, Parcuri, Inghețate, Bomboane, Bombături, Bătăuri, Sandvișuri, Prăjitură mărună și a. Volumele sunt 160 pagini și costă 3 coroane.

In Partea IV:

Conserve. Cum se coace pâine bună, tărâhana, scrobilea, despărță varză, prepararea cărnăcăilor, s. a.; unsuroase, suncile, ouăle, lăptele covâsă, brânza; castravei, ardei, patlagele (paradaise), fasole, mazare, bureți.

Stări. Pregătirea și punerea spălărilor, rufelor, curățirea petelor din haine și rufe s. a., stări igienice și pentru frumusețea probotei și foarte bune. Volumul costă 3 cor.

Cările se găsesc de zăgană la vânzare la Sibiu, și la Librăria Arhidicezană.

Anuarul școlelor comerciale superioare greco-orientale române din Brasov pe anul XLI. Anul școlar 1917/18. Publicat de *Arsenia Vlaicu*, director.

Anuarul acesta îndată la începutul momentele mai însemnante din viața școlelor noastre comerciale din Brasov în cursul răsobolii mondiale. Prima lovitură a fost împiedicarea execută zidirii și construcției unei școli în locul unde se află reședința unei localități de invățămînt din edituri gimnaziale vecchi al Preștebului evangelic din Brasov. După intrarea în răsobol a României, școala comercială să plasă în locul internatului reuniunii femelor române, apoi în edituri gimnaziale române, și după o lună să aumată în internatul reuniunii.

Uni profesori au fost chemați la mijloc, unii să pensioneze, iar unii a răpost.

La începutul răsobolii mondiali erau înscrise 138 elevi, dar în anul 1915/16 să reducă la 115. Însăcunind răsobolui cu România, pe anul 1916/17 său înscrise numai 81 elevi.

Afluența cea mare a fetelor înscrise la școală din Brasov a arătat următoarele cifre: în anul 1913/14 său înscrise 21, în 1914/15 său înscrise 17, în 1915/16 său înscrise 20, în anul următor 12, iar în anul 1917/18 său înscrise 34 elevi.

Dintre elevii școalei sănătății mobilizați 100.

În anul școlar 1917/18 au funcționat 4 profesori ordinari definitivi, un profesor ordinari și un cathehet. Pe anul 1917/18 său înscrise 138 elevi, dar au părăsit școala 58 elevi.

După elevii mobilizați în următori dispoziții ministeriale au fost clasificați, ca și mai rămas în clasa ultimă numai 11 elevi. Dintre aceștia trei au fost induși la examenul de coregiere. La examenul de maturitate s-au supus și 28 elevi mobilizați. Dintre aceștia unul a fost respins pe un an, iar patru au să facă examen de emendare.

